Lovforslag

om

Sognenes Rettighed ved Beskikkelsen af deres Præster.

§ 1.

Naar et Præstekald er blevet ledigt i et Sogn, hvor intet Menighedsraad findes, har Provsten i Løbet af 14 Dage at sammenkalde Husfædrene og de øvrige Altergjængere i det eller de til Kaldet hørende Sogne. Efter forudgaaet Gudstjeneste har denne Forsamling af sin Midte at udvælge 7 Mænd, til hvem det overdrages at udøve Sognenes nedenfor under § 3 fastsatte Rettighed ved Beskikkelsen af deres Præst. Hvor Menighedsraad ere oprettede, tilfalder Udøvelsen af samme Rettighed disse i Forening med de 7 Mænd.

§ 2.

Med Sexugersdagen efter den sædvanlige Bekjendtgjørelse af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet om det ledige Embede er Tiden til Ansøgningernes Modtagelse udløben. Ministeren udtager 9 af Ansøgningerne og fremsender dem igjennem Biskop og Provst til de i § 1 omtalte Mænd; ere kun 9 eller færre Ansøgninger indkomne, da sendes de alle.

§ 3.

Sognets gjennem disse Mænd udøvede Rettigheder bestaaer i, at det kan udelukke dem af Ansøgerne, som ansees for mindre skikkede til at komme i Betragtning ved Besættelsen. Dog skulle Grundene hertil kortelig angives, ligesom ogsaa Udelukkelsesretten ingensinde kan bringes til Anvendelse ved flere end e e n T r e d i e d e e l af de indsendte Ansøgninger. Biskoppen eller hvem han sætter i sit Sted skal til den Ende i Løbet af en Maaned, efterat Ansøgningerne ere sendte til Sognet, sammenkalde de omtalte Mænd til et Møde. Forhandlingerne ledes af ham, der ogsaa umiddelbart efter deres Slutning har at sende Beretningen om dem til Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Ministeren er ved den senere Indstilling til Kongen bunden til at træffe Valget mellem de Sognet forelagte og af dette ikke tilsidelagte Ansøgninger.

§ 4.

Fra denne Lov undtages Skibs-, Felt-, Tugthuus-, Hospitals- og lignende Præsteembeder, samt Præsteembederne paa Færøerne, i Grønland og Vestindien.

Idet vi (K r a i b e r g og S. P e d e r s e n) ved alvorlig Overveielse af det foreliggende Lovforslag ere komne til det Resultat, principaliter at maatte stille et Ændringsforslag i Form af nedenstaaende „Lov om Sognenes Rettighed ved Beskikkelsen af deres Præster", ansee vi os forpligtede til at forudskikke nogle Ord om de Betragtninger, der under Drøftelsen af Sagen have paatrængt sig os med Hensyn til Folkekirkens Tilstand.

Uagtet det ikke lader sig nægte, at der i de sidste Aar har begyndt at røre sig et kraftigere Liv hist og her paa Folkekirkens Gebeet, saa er det dog uomtvisteligt, at Menighedslivet i det Hele mangler Fylde og Sandhed. Denne Kjendsgjerning er saa sørgelig og nedslaaende,